

TYÖVÄENJÄRJESTÖISTÄ JA NIIDEN PERIAATTEELLISISTA PÄÄMÄÄRISTÄ

SEIN kuulee työväen eri toimintamuodoista keskusteltaessa sanottavan, että kaikkihan ne työväenjärjestöt pyrkivät samaan päämäärään olivatpa ne sitten minkä nimisiä tahansa, toimintatavoissaan ne vaan toisistaan eroavat.

Tällainen asiain tulkinta on monessa tapauksessa väärä ja harhaanjohtava. Tässä lyhyt vertailu asian valaisemiseksi.

Vanhoilliset ammattiunionit

A. F. of L., suurin taloudellinen työväenjärjestö tässä maassa, eroaa huomattavasti periaatteissaan ja päämääräpyrkimyksissään toisiin nähden. Se ei tunnusta yhteiskunnallista luokkataistelua olevan yhteiskunnassa työväenluokan ja kapitalistiluokan välillä. Sen tarkoitus on vain pyrkiä "kohtuulliseen palkkaan kohtuullisesta päivätyöstä." Muuten kohtuuskäsittekin on kovin epämääräinen. Kapitalistien kohtuuskäsite on alimman riiston raja, että vain työlläinen juuri on työkykyinen (eläen hyvin vaatimatonta ja alhaista elämää) jotavastoin edistysmielisimmän työväestön kohtuus on kokonaan toisenlainen. Se on paljon suurempi ja korkeampi. En tarkoita tässä tällä vallankumouksellista työväestöä, sillä ei ole mitään kohtuutta, vaan se pyrkii kaiken riiston ja luokkavallan hävittämiseen.

A. F. of L. pyrkii työn ja pääoman sopusointuun. Se näkee työväestöllä ja kapitalisteilla olevan yhteisiä etuja ajettavanaan, joista voi neuvotellen selviytyä, ilman suurempaa riitaa. Lakkoon se ryhtyy vain viime tingassa. Kaikki puheet luokkataistelusta ovat vain sen mielestä intoilua ja kiihkeiden agitaattoreiden auheuttamaa häiriötä.

Kuitenkin siitä huolimatta lankeaa A. F. of L. vissi osuutensa Amerikan työväenliikkeen historiasta. Mitään tulevan yhteiskunnan päämäärää ei sillä ole, vaan sallii se puolestaan kapitalistien yhteiskunnan olla vaikka ijäti voimassa.

Poliittilliset "työväenjärjestöt"

Mitä sitten tulee niihin moniin poliittilisiin puoluisiin, jota tätä nykyä on entistään enemmän työväestön keskuudessa, hakien kukin kannatusta itselleen, mikä vallankumouksellisuudellaan, reformipykälillään, tai käytännöllisellä älyllään. Ne kaikki eri nimistään huolimatta kulkevat kumminkin samanlaiseen päämäärään. Kaikki koettavat saada miehiä parlamenttiin parhaansa mukaan, jossa sitten joutuvat neuvottelemaan keskenään sovituissa porvariston kanssa.

Olisi paljon viisaampaa, että he jo ulkopuolella parlamenttia ennen vaaleja löisivät hommansa yhteen ja toimisivat yhtenä puolueena, mutta siitä olisi suuri vahinko puolueen leipämiehille, heistä

suurin osa kadottaisivat "jopinsa", sillä yhdistetystä hommassa tarvittaisiin suhteellisesti vähemmän virkailijoita ja toimittajia.

Kaikki työväen poliittiset puolueet pyrkivät yhteiskunnalliseen tuotantovälineiden omistukseen, nim. että maa, kaivokset, tehtaat, rautatiet, laivat, satamat, lennätinlaitokset y.m. yhteiskunnallisesti tarvittavat tarpeelliset tuotannon välineet kuuluisivat yhteiskunnalle, joita sitten kontroleerattaisiin yhteiskunnan puolesta virkailijoiden kautta. Virkailijoiden valinta tapahtuisi äänestyksellä alueittain ehkä kuten nykyäänkin, jossa hyvä mies periaate näytteleisi huomattavaa osaa.

Asioiden hoidossa jäisi toimitsijoille paljon tilaisuuksia toimia oman harkintansa mukaan, sillä kiinteimmät evästyksyet eivät riitä asian yksityiskohtaisissa käsittelyissä ja toimintatehtävissä. Näin ollen ei työväestölle jäisi suoranaista valtaa yhteiskunnallisten tuotantolaitosten yli, vaan se valta rajoittuisi välilliseen valtaan, edustajan valitsemisen kautta. Kuka voisi mennä takuuseen, etteikö heistä kohoaisi sellainen virkamiesjoukko, joka aina vähän kerrassaan jättäisi työväestön tahdon huoon ottamatta ja selvittäisi kauniisti: ei sitä tai tätä voitavan käytännöllisesti tehdä tai täyttää. Työväestö aina vähin erin joutuisi virkailijoiden mielivallan alaiseksi. Ja mielivalta tuntuisi pahalle, joutuisipa sitä kärsimään työväenpuolueiden tai porvareiden taholta. Tähän asiaan sopivia esimerkkejä löytyy useita historiasta. Esim. Rooman tasavaltaisesta hallituksesta siirtyminen keisarivaltaan.

K. K. julistuksissa on useamman kerran annettu ymmärtää että puolue on aivosto työväenliikkeessä ja varsinainen työväestö taloudellisessa järjestössä on vain ruumis, jonka miljoonalukuisenakin ollessaan on noudatettava niitä määräyksiä, mitä "aivostopuolue" harvalukuisena suvaitsee määrätä.

Se olisi puoluediktatuuria ulkopuolella olevan työläisjoukon yli, eikä työväenluokan diktatuuria johon me pyrimme.

Puolue muuten on rakenteensakin puolesta sopimaton tuotantolaitosten kontrolliin, vaikkapa se olisi laajempikin jäsenistönsä nähden, siihen tehtävään parhaiten sopii taloudellinen järjestö, jonka kautta työväestö tuottajana asioita hoitaa. Siihen pyrkii I. W. W. ja vallankumouksellinen syndikalismi.

I. W. W. on taloudellinen työläisten luokkataistelujärjestö

I. W. W. ei halua sovittelua, vaan taistelua tuotantolaitosten omistuksesta ja niiden kontrollista tarkoituksella saada ne työväestölle jotka kussakin teollisuudessa työskentelevät. Ne työläiset sen teollisuuden tarpeet, tavat ja asioiden hoidon parhaiden tuntevat ja tuntevat myöskin omat tarpeen-

sa ja elämän vaatimuksensa. He tuntevat nämät asiat paremmin kuin kutkaan ulkopuoliset, olivatpa he kuinka viisaita ja poliittisesti vallankumouksellisia tahansa. Ei työväestö voi asiainsa hoitoa ja sen taistelua ulkopuolisille luottaa, vaan on sen orjuudesta vapauduttava ainoastaan itsensä kautta ja omalla voimallaan.

I. W. W:n tarkoitus on pyrkiä teolliseen vapauteen, eli teolliseen kommuuniin, vapaaksi poliittisesta johdosta ja sen holhouksenalaisuudesta, jossa työläiset hoitavat asiansa itse omaksi hyväkseen. Teollisuusunionismissa johtava ja toimeenpaneva työ yhtyvät, kun ne poliittisissa puolueissa pysyvät edelleenkin kahtena eri asiana. Sitähän tämän päivän porvaristokin tahtoo, että se haluaa määrätä asiain johdon työväestön yli. Patriaskasta johtavan työnsä avulla kehittyä myöskin riistäjä.

Siis päämäärän ero on kokonaan suuri I. W. W:n ja poliittisten puolueiden välillä.

Anarkistien ihanteet ovat mahdolluuksia

Kaikista äärimmäisintä vapautta vaativat anarkistit, nim. että ihmisen tulisi olla täydellisesti itsenäisen ja vapaan. Kukaan ei saisi hänen vapauttaan rajoittaa, ei yhteiskunnan puoleltakaan saisi sitä määritellä. Tällainen vapauden vaatimus on suorastaan mahdoton, yhteiskunnallisessa elämässä, jossa koneellinen tuotanto on yhteiskunnallisen elämän perusta.

Anarkistien kauniit ihanteet äärimmäisestä va-

paudesta ovat kokonaan soveltumattomia teorioita luokkatietoiselle vallankumoukselliselle teollisuustyöväestölle, joka pyrkii entistä enemmän järjestettyyn ja keskitettyyn yhteiskuntaan ja joka luottaa tässä pyrkimyksessäänkin ainoastaan tehokkaasti järjestettyyn ja keskitettyyn työläisten luokkavoimaan.

Johtopäätelmä

Tästä lyhyestä arvostelusta huomaamme, että olemme löytäneet neljä eri periaatteellista päämäärää, jonka pyrkimyksen eteen kukin parhaansa mukaan koettaa toimia, jotka mieleen painumisen tähden haluan tässä vielä mainita:

A. F. of L., työn ja pääoman yhteiseen sopuointuun ja kohtuulliseen palkkaan kohtuullisesta työstä kapitalistien johdon alaisena. Työväen poliittiset puolueet vallankumouksen eli tasaisen kehityksen kautta yhteiskunnalliseen omistukseen ja tuotantovälineiden hallintoon, hoitaakseen niitä virkailijoiden kautta ylhäältä alas päin.

I. W. W. teolliseen vapauteen, työläisten täydelliseen kontrolliin tuotantolaitosten yli suoranaisesti, omaksi edukseen, itsensä kautta. Siis alhaalta ylös päin.

Anarkistit täydelliseen yksilölliseen vapauteen muiden yhteiskuntajäsenten vapauden yläpuolelle. Siinä huomattavimmat periaatteelliset määritelmät nykypäiväisessä työväenliikkeessä.

J. L.

KERTA VIELÄ

Me seisomme missä ohimenneisyys

Ja tulevaisuus tapaa—

(Katsotaanpa taskujamme—

Onko siellä rahaa.)

Me olemme "vapaat" sodasta ja työstä,

Ja nyt ... nähissämme—

Kiristämme suolivyötä.

Me olemme nöyränä "seisottu"

Ja kaikkemme annettu—

Ja rahamme ... olemme panneet bondiin

Mitä sodan aikana on kannettu.

Nyt kun ei meillä

Enään rahaa ole eikä työmaata,

Nyt olemme pakotetut—

Kulkemaan ympäri maata;

Ja kun me pyydemme leipäpalaa,

Niin urkkijat ... katsoo salaa.

II.

Jos ne sinua union mieheksi arvelee—

... Silloin heidän luonto karkenee,

Mutta kun ne union kortin löytää,

Heti ne tuovat syntisen kaalilain pöytään.

Heti ne tuovat synti-kaalilain pöytään.

Politikoitsijat: ne meille

Tokumenttejä lykkää. Sillä

Suurasta toiminnasta he eivät tykkää.

Kyllä politikoitsijat tietävät varmaan,

Että politiikka vie työläiset harhaan.

(Totisesti, he eivät tapa—

Sitä lehmää mikä maitoa antaa!)

Ja se on "ainoa keino"—

Jolla voi isoa mahaa kantaa.

Kun "taloudelliset järjestöt"

Toimii alkaa ... niin

Politikoitsijat lyövät jalkaa—

MUTTA—

Kerta me vielä työläiset unioon saadaan.

Silloin me nuo loiseläjät

Lyödään maahan.

Vapautta? Jos te haluatte, niin

Alkää menkö "loukkoon"

Vaan

Rohkeasti astukaa!

Teollisuustyöläisten

Joukkoon —

Kirj. Shorty.